

VIŠI PRIVREDNI SUD NR HRVATSKE
Drugostepena presuda od 8.V 1962.

Vijeće: Gabro Badovinac, dr Pavle Vinski, Oskar Franić

Prijevoz željeznicom - U zapisniku, kojim se utvrđuje činjenično stanje o šteti, nije potrebno navesti i uzrok štete, ali treba točno navesti činjenično stanje i prirodu oštećenja - Način pakovanja pakovanja - Željeznica mora dokazati da je šteta nastala slabim pakovanjem - Ona je odgovorna za štetu nastalu utovarom, odnosno istovarom, koji je sama izvršila - Da je šteta nastala prilikom utovara, odnosno istovara, mora se utvrditi i iz prirode oštećenja

Tužitelj je Državni osiguravajući zavod, koji je nadoknadio štetu primaocu namještaja, koji je prevozila željeznica. Prvostepeni sud proglasio je željeznicu krivom i obvezao ju na naknadu štete. Protiv te presude žali se tuženi. Smatra da se prvostepeni sud nije mogao u pogledu utvrđivanja uzroka štete osloniti samo na zapisnik o izvidjaju, u toliko prije što na tom zapisniku željeznica nije dužna stavljati prigovore o pakovanju, jer da je prema čl.43 ZPŽ dužna sastaviti zapisnik u kojem se utvrđuje činjenično stanje, a samo prema mogućnosti i potrebi i uzrok, te visinu štete. Tvrdi da je šteta nastala zbog slabog pakovanja robe.

Drugostepeni sud je žalbu odbio i potvrdio presudu prvostepnog suda.

Iz obrazloženja:

Točan je navod žalbe da za pitanje uzroka oštećenja robe zbog nedovoljnog pakovanja nije potrebno u zapisniku izvidjaja posebno napisati da bi pakovanje bilo uzrok, ili jedan od uzroka nastalog oštećenja. Dovoljno je prema tome u zapisniku utvrditi samo oštećenje, njegovu narav i eventualno visinu štete, kao i utvrditi kako je roba bila pakovana, te da bi ti podaci u slučaju spora mogli predstavljati osnovu za utvrđivanje uzroka nastale štete.

Polazeći s ovog stajališta obzirom na nastalu štetu, valja u prvom redu utvrditi da li je odnosno pakovanje bilo dovoljno ili nije, te da li je upravo ono, kako to navodi tuženi, uzrok oštećenju. Ni u toku postupka, a ni u žalbi, tuženi ničim nije dokazao da odnosno pakovanje u pakovanju kako je bilo predato na prijevoz nije takovo da bi odnosnu pošiljku, tj. konkretno ormar; moglo zaštititi od normalnih transportnih rizika i oštećenja. Tuženi nije ničim dokazao kakvo je pakovanje propisano za takovu vrstu robe, da bi se moglo smatrati dovoljnim i svrsishodnim. Ocjenjujući ovo pitanje ovaj sud nalazi da je pakovanje pakovanja za transport željeznicom uz "embaliranje na okvir", tj. zaštita pakovanja okvirom od jelovih dasaka debljine 5x2 cm, u razmaku jedna od druge od 35 cm, dovoljno da zaštiti takovu vrstu robe od oštećenja u transportu željeznicom; naravno pod predpo-

stavkom da je rukovanje i manipulacija pošiljkom prilikom utovara i istovara normalna i dovoljno pažljiva, a isto tako da je i slaganje odnosne robe u transportnom sredstvu takovo kako to zahtijeva priroda i vrsta robe. Ovakova vrsta ambalaže pokušava za transport željeznicom uobičajena je, te pri pažljivom rukovanju s odnosnom robom isključuje mogućnost oštećenja samoga namještaja, upravo na način kako je došlo u konkretnom slučaju do oštećenja, tj. guljenjem politure i laka. Ovakovo oštećenje moguće je jedino zbog nepravilnog i nepažljivog rukovanja prilikom utovara i istovara, odnosno nepažljivim slaganjem odnosne robe u transportno sredstvo.

Obzirom na okolnost da se radilo o denčanoj pošiljci gdje je manipulacija u pogledu utovara, pretovara i istovara, kao i slaganja u prevozno sredstvo, bila dužnost željeznice, očito je da je do štete moglo doći samo zbog nepravilnog rukovanja ili slaganja, dakle krivnjom željeznice odnosno njenih službenika, pa je stoga prvostepeni sud pravilno presudio kad je našao da je tuženi odgovoran za nastalu štetu.

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD NR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 29.V 1962.

Vijeće: Gabro Badovinac, dr Tomislav Haramustek, dr Emilije Pallua

Prijevoz kamionom - Naknada štete za zakašnjenje ne može prijeći visinu vozarine - Primalac koji je angažirao radnu snagu za iskrcaj kamiona, ima pravo, u slučaju zakašnjenja kamiona na naknadu štete samo do visine jednog dana čekanja

Tužitelj kao primalac tuži vozara za štetu zbog zakašnjenja. Šteta mu je nastala radi toga što kamion nije stigao određenog dana, a on je angažirao radnike za iskrcaj tereta, pa su ti radnici čekali na dolazak kamiona 6 dana za koje vrijeme ih je on plaćao.

Prvostepeni sud je djelomično udovoljio tužbenom zahtjevu. Tužitelj je uložio žalbu, smatrajući da ima pravo na naknadu čitavog utuženog iznosa.

Drugostepeni sud je žalbu odbio.

Iz obrazloženja:

U prijevozu robe motornim vozilima, prema načelima transportnog prava uopće, vozar u cestovnom saobraćaju ne može odgovarati za štetu koja je nastala uslijed zakašnjenja isporuke, za veći iznos od visine vozarine. Ovo je načelo prihvaćeno i u međunarodnoj konvenciji o prijevozu robe u cestovnom saobra-